

வ
சிவானம்

யாழ்ப்பாணம் மாதக்கலை யூபஸ்டிமாகவும் பூராண்தச வந்திப்பாகவும் கொண்ட
அமரர்

திரு. சுப்பிரமணியம் கிந்திரகுமார்

அவர்களின் சிவஷக்திலேறு குறித்த

நினைவு சிமிழ்

16.11.2013

யாழ்ப்பாணம் மாதகலை பிறப்பிமாகவும் பிரான்சை வத்ஸமாகவும் கொண்ட
அமரர்

திரு. சுப்பிரமணியம் கிந்திரகுமார்

அவர்களின் சிவசத்திலே குறித்த

நினைவு சிமிழ்

16.11.2013

சாமர்பீட்டனம்

நல்லைமாய் இல்லைத்தை இனிதாக்கி
 நல்விருட்சமாய் நின்று நிழல்பரப்பி
 எம் உயர்விற்காய் உமை உருக்கி
 எங்கள் எல்லோரினது இதயங்களிலும்
 இன்முகத்துடன் குடிகொண்ட
 எங்கள் தெய்வமே!
 நாம் தங்கள் பாதங்களில்
 கண்ணீருடன் ஏற்றும் ஒந்த அஞ்சலித்
 தீபத்தை ஏற்றுக்கொள்ளங்கள்

பிள்ளைகள்

திருய்வை ஞாத்திருப் பாடல்கள்

திருச்சிற்றம்மை

ஐந்து கரத்தனை ஆனை முகத்தனை
 இந்தின் இளம்பிரை போலும் எயிற்றனை
 நந்தி மகன்தனை ஞானக் கொழுந்தினைப்
 பந்தியில் வைத்தடி போற்றுகின்றேனே

பாலும் தெளிதேனும் பாகும் பருப்புமிகவ
 நாலுங் கலந்துனக்கு நான் தருவேன் - கோலம் செய்
 துங்கக் கரிமுகத்துத் தூமணியீ நீயனக்குச்
 சங்கத் தமிழ் மூன்றுந் தா.

விநாயகனே வெவ்வினையை வேறுக்க வல்லான்
 விநாயகனே வெட்கை தணிவிப்பான் - விநாயகனே
 விண்ணிற்கும் மண்ணிற்குார் நாதனுமாந் தன்னைபினால்
 கண்ணிற் பணிமின் கனிந்து

தேவாரம்

எத்தாபார் எத்தந்தை ஏச்சர்றத்தார்
 எம்மாடு சம்மாடாம் ஓவர் நல்லார்
 செத்தாஸ்வங் துதவுவார் ஒருவரில்கல
 சிறுவிறகால் தீழுட்டிச் செல்லா நிற்பர்
 சித்தாய் வெட்ததாய் நீடு பொன்னித்
 திருவானைக் காவடைய செல்வா என்றன்
 அத்தாவன் பொற்பாதம் அடையப் பெற்றால்
 அல்லகண்டங்கொண்டடியென் என் செப்பீகேனா

திருவாசகம்

அன்றை எண்ணன் குவியும்
உழூம் உடைகை எல்லாமும்
குள்றை அகன்யாய் என்னன
குட்கொண்ட போதை சிதாண்மிக்கையை
கிள்ளார் கிளடியுப்புனக் குண்டொ
எண்ண தொள் முக்கண் எம்மானை
நன்றை செவ்வாய் ரிகை செய்வாய்
நாகனா திதந்து நாயகம்

திருவிசைப்பா

சாந்திரி பவாக் குன்றம் நின்றை
· சிந்தந்தீக்கண்ணுடைய தொர் சிந்துப்பெ
வெரஞ்சி புவன போகமே யோக
விவர்ஜாலம் மறுவில் சீரா
குந்தி கைடையெம் மற்புதீக் கூத்தா
வாம்பொன் செயம் அம்பலத்தரசெ
சங்கி கொடியெம் மீசென உள்ளனத்
சிதாண்டனை கிளசுயா நின்கைய.

திருப்பல்லாண்டு
குறுசொல் யாவிழால் கூத்ததால்
சுத்ததால் சங்குங் குழாம் பெநுந்
விழாவிவால் விண்ணங்காவது சென்று
விழி மிகு திருவாகுநின்
முல்கையாங்கு வழி வழி
யாகாய் மணத்திசெய் குடுப்பிங்கு
பழ அம்யாவிராமுங் கூடி
எம் மாறுக் கெப்ப்ளாண்டு கூறுதும்.

திருப்பூராணம்

மண்ணுல கத்தினிற் பிறவி மாசந
எண்ணுயை பொருள்ளா ஏமாதிரின்முற்புங்க
கண்ணுத ஆடையலதார் களிஞ்சு மாமுகப்
பண்ணவன் மனநு பண்டுது பொந்துவாம்.

திருப்புகம்

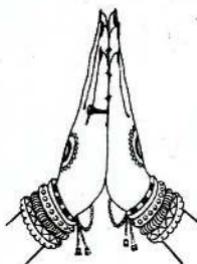
திருந்த வீரம் சொஞ்சிய சிறுவரும் உழுகெனும்
 தீஸர்ந்த வூரும் பெண்டிரு மின்ஜமயும் வள்ளுமிழும்
 வர்ந்த நாடும் குன்றுமல் நினைவியன மதிராதை
 விளங்கு தீபங் சொண்டுகளை வழிப் பஞ்சவாடை
 குருந்திலையும் சொண்டிலீன் வழிவினன் மருக்கானை
 குளங்குலாவங் குன்றுகை குறுக்கன் மணவாளா
 திருந்த வெதத் தண்பிழு ஏதநிதிகு புலவாளன
 சிவந்த காலும் தண்ணடையமுகிய பெருமாளா.

பட்டினத்தார் திருப்பாடல்

கல்லாப் ரிஷையங் கருதாப் ரிஷையங் கசந்துகுதீ
 நில்லாப் ரிஷையும் நினையாப் ரிஷையும் நின்னாஞ் சொலுத்தைச்
 சொல்லாப் ரிஷையுந் துதியாப் ரிஷையந் சொலாப் ரிஷையும்
 எல்லாப் ரிஷையும் பொருத்துகள் வாய் கச்சியகம்பனை

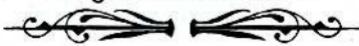
வார்த்து

வான்முகில் வழாது பெய்க் மல்வாஞ்சிரக்க மஜ்ஞான்
 கொன்முகை அரசு செய்க குறைவிலாதுமிகள் வாழ்க
 நாக்மூக சிறங்கள் ஓய்க் கந்நுவம் வெள்விழ்க
 மஜ்ஞம் சொள்ள கூவநீதி விளங்குக உலகவில்லாம்
 திருக்கிருஷ்ணம்

அமரர்.திரு.சப்பிரமணியம் இந்திரகுமார் அவர்களின் வாழ்க்கை சுவடுகள்

ஆழமனித் திருநாட்டின் வடமேற்கில் அமைந்துள்ளது. மாதகல் இது வரலாற்றுக் காலத்திலிருந்து பெயர் பெற்று விளங்குகின்றது. இலங்கைக்கு வெள்ளரச மரக்கிளையை கொண்டு வந்த பிக்குணி சங்கமித்தை சம்பில்துறை முகத்தில் வந்திறங்கியமை காரணமாக மகாவும்சம் யம்புக்கோல் பட்டனம் என்று விளங்பி நிற்கின்றது. இன்று சம்பில்துறைகளில் சங்கமித்தை சிலை நிறுவப்பட்டு தென்னிலங்கை மக்கள் தரிசிக்கும் இடமாக மினிர்கின்றது.

மாதகல் பதியினிலே சைவமும் தமிழும் மினிரப்பெற்று விருந்தோம்பும் பண்பு செய்திது விளங்கும் சைவ வேளாள குலத்தில் வாழ்ந்த சுப்பிரமணியத் திற்கும் சரஸ்வதிக்கும் ஆறு ஆண்பிள்ளைகளும் ஒரு பெண் பிள்ளையும் அவதரித்தனர். அற்புதலிங்கம், மகேந்தரம், சந்தர்லிங்கம் (அயர்), குலஞானேஸ்வரன்(அயர்),சந்திரகுமார்(அயர்),இந்திரகுமார்(அயர்),புவனேஸ்வரி என்பவர்களாவர்.

திரு.இந்திரகுமார் அவர்கள் 14.06.1966ல் பிறந்தார். தனது ஆரம்பக் கல்வியை யா/மாதகல் விக்கினேஸ்வரா வித்தியாலயத்திலும் தன் இடை நிலைக் கல்வியை யா/மாதகல் சென்.ஜோசவ் மகா வித்தியாலயத்திலும் கற்றார். பின்பு அவர் தனது குடும்ப குழ்நிலை காரணமாக பிரான்ஸ் நாட்டுக்குச் சென்றார். அங்கு அகதி அந்தஸ்துடன் வாழ்ந்து வந்தார்.

இவர் தம் உற்றார்கள் இவரை இல்லற வாழ்வில் புகுத்த விரும்பி மாதகலைச் சேர்ந்த பாலசிங்கம் சோதி தம்பதிகளின் கனிஸ்ட் புதல்வி நவலக்கமியை தெரிவு செய்தனர். மணமகன், மணமகள் இருவர் சம்மதத்துடனும் பெரியோர்களால் 1999ம் ஆண்டு இவர்களுக்கு திருமணம் நடைபெற்றது. 2000ம் ஆண்டில் நவலக்கமி பிரான்ஸ் சென்றார். இவர் தம் இல்லற வாழ்வின் பயனாக கௌதம், பிரகாஷ் என்னும் இரு செல்வங்களை பெற்றெடுத்தார். அவர்களுடனும் கணவருடனும் சந்தோஷமாக வாழ்ந்து வரும் காலத்தில் காலனுக்கு பொறுக்கவில்லை போலும். 24.02.2005ம் ஆண்டு அன்று இவர் இறைவனடி எய்தினார்.

திரு.இந்திரகுமார் தனது பிள்ளைகளை தந்தையும் தாயுமாக இருந்து வளர்த்து வந்தார். இவர் வெளிநாடு சென்றபோதும் இவரின் நாட்டுப்பற்றும், இனப்பற்றும், கிராமப் பற்றும் விட்டு விலகவில்லை. தான் அகதியாக இருந்து கிடைக்கும் வருமானத்தில் ஒரு பகுதியை தனது இனம், தனது கிராமம், பயன் பெறுவதற்காக செலவிட்டார். மேலும் ஒரு பகுதியை சுகோதரர்களின்

நலனுக்காக உதவி வந்தார். இவர் பிரான்ஸ் மாதகல் அபிவிருத்திச் சங்கத்தின் ஒரு உறுப்பினராகவும் இருந்தார்.

அன்பு, புறங்களூமை, பிறருக்கு உதவி செய்தல், தீமையிலும் நன்மையை எடுத்துக் கொள்ளும் பாங்கு, வந்தோரை இன்முகத்துடன் வரவேற்றல், விருந்தோம்பல் செய்தல் என்பனவாகும். இதனால் இவரை எல்லோரும் “இந்திரி”என அன்பாக அழைப்பார்கள்.

இவரின் இறுதி வாழ்வு இருதய நோய் காரணமாக நீண்டகாலம் மண்ணில் நிலைக்க முடியாமல் போனது.

**“கிரைசன் ஒரு குயவன் அவன் வகைந்த பானை
ஏதா ஒரு நாளில் உடன்து போவது உறுத்”**

என்ற வாக்கிற்கிணங்க 17.10.2013 அன்று இவர் இறைவனடி சேர்ந்தார்.

**“ வையத்துள் வாடிவாங்கு வாடிபவர் வானுறையும்
தெய்வத்துள் வைக்கப்படும்”**

பிள்ளைகளின் கண்ணர்

அன்போடு அணைத்துடுத்து அறிவு சொல்ல
 ஆற்றல்கள் பலவீந்து அன்பு கொஞ்சி
 யான்போல வளர்த்திரே புகழே அய்யா
 புலம்பியழ வைத்தின்று எங்கே போன்று!
 இன்பமாடு மகன் என்றே நெஞ்சில்
 திதங்கமழ அருகமர்த்தி உனவு ஊட்டி
 எம் பயருமை உயரவெனக் கனவு கண்ணர்!
 ஏன்பா நாம் துடிக்க ஏகிப்போன்று

கௌதம், ம்ரகாஷ்

சௌகாத்ர சௌகாதுபியர் பும்பல்

எங்களது குலமுதல்வர் முத்த அன்னா
 இன்றும்மைக் காணாது துடிக்கின் ரோம்நாம்
 திங்களது இல்லாத வாகனம் யோலச்
 சைகமதனில் நாமின்று உள்ளோம் அன்னா
 யாங்கிவரும் ஆசையுடன் கதைகள் சொல்வீர்
 புத்திமதி கூறியெமை நடத்திக் கொள்வீர்
 கூங்கினிமேல் எமக்குதவி யார்தான் அன்னா
 யேம்பிடுவீர் ஏங்கிநிதம் தவிக்கின் ரோமே.

மைத்துனர், மைத்துனிமார் புலம்பல்

அந்தானே எங்களது குலத்தின் முத்தோய்
 அகிலத்தில் உயையினிமேற் கான்ப தெப்போ
 சொந்தாக எமக்கென்றும் விளங்கி ஏரோ
 சோகமதைத் தந்தின்று மறைந்து போன்றீ
 எத்தேசம் யோனாலும் எம்மை என்னி
 னிரைமேயோடு நினைக்குமெங்கள் அன்பு அந்தான்
 செத்தாலும் நாங்களைன்றும் மறக்க மாட்டோம்
 செகம்தீல் உங்களது புகழும் வாழும்.

மருமக்கள் புலம்பல்

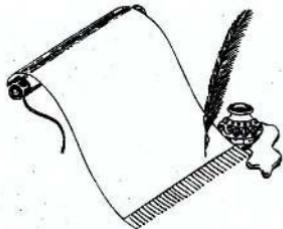
எங்கள் மாமாவே! மறைந்து விட்டீர்
 பேதலித்து மனமதுதான் நொந்து யோனாம்
 ஒருமித்து எங்களொடு சேர்ந்து கொண்டு
 உற்றுதொரு துனையாக வாழ்ந்து சென்றீர்
 முருகனுக்கு யெருவ்தி அமைத்தி டற்கு
 முழுஉச்சாய்த் தொன்டெல்லாம் செய்தீர் அன்று
 அருமைக்கோர் இருப்பிடமே அன்யின் மாமா
 அமுதுநிதம் புலம்புகிறோம் ஓடு வாரீர்.

மாங்கலகமோ உள்ளை!

சித்தியா! சித்தியா! என அழைத்துகாலம்
அன்பு மொழி பேசி பக்டிவிட்டு
நாம் வாழ்ந்த பசுமைக்கால நினைவுலைகள்
எக்கணமும் மின்னாவிட துவழுகின்றோம்
பிரான்சில் நீங்கள் இருந்த காலம்
உம் அழையியிற்காக காத்திருந்து
அழயட்டு பிழயட்டு உழென்கை வகிர்ந்திட்டோம்
நீங்கள் வாழ்ந்த காலமதில்
சஸ்யோனில் உம் வளமறிந்து உளம் சகிழிந்தோம்
உம் குழம்யீ எழுமைக்காண கூட்டாக ஓர் நாள்
வர்த்திஞர் சகிழிவியர் என நான் காத்திருந்தேன்

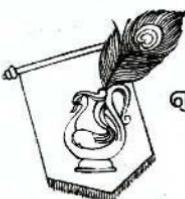
ம.ரத்ஸ்கா

வாட்டிடும் நினைவுகளில்

மாதகலில் பிறந்து மாதகலில் வளர்ந்து
பிரான்சில் வாழ்ந்த எங்கள் மாமா
நம்மைப் பிரிந்தார் என்ற செய்தி
வந்தது. நெஞ்சம் வெந்தது! வெந்தது!
உப்புப் பாணையில் ஓட்டிய மண்போல்
பயணில்லாத பதர் மாய்ந்தாலும்
வருந்துதல் உலகில் இருந்திடும் வழக்கம்
ஆனால் எமத்ருமை மாமாவே
உம் நினைவலையால் கண்ணில்
வடிக்கின்ற நீராக தம் நினைவுதனை
சமர்ப்பிக்கின்றோம் தாளதனில்
உம் ஆத்மா சாந்திக்காக இறைவனைப்
பிரார்த்திக்கின்றோம்.

ஞானசீலன், தர்மசீலன், பிழேமசீலன்

முழுவோம் எம் வாழ்வில்

சிரத்த முகலே சீர்ய
நன்னைடையும்
அனைவரையும் அருவகைக்கும்
இன்ய பேச்சுறுள்ள
எவ் அன்பான மாமாவே!
எவ்றுமே ஏறவேன் நான்

அன்புடனே எனக்கு தொலைபேச்சில்
அழிவுறைகள் பல கூற்றுவீர்
பண்புடனே வாழ்ந்திடவே
பலவுறைகள் கூற்றுவீர்
தவறுகள் நான் செய்தால்
இருமையுடன் அதுடியே பேச்குவீர்.

எழுத்துச் செல்லும் வந்திமன் கைகள்
எழுத் முழுத்த கால்யுமே!
அழுத் ஏழ்கள் காயாஞ்சல்லல
அன்பகளை இழந்த துயர்த்துவோ?
வந்தியே வந்தியே என் செய்தாய்?
நீயும் சுத் கொண்டுமழுத்தது சுத்தானோ?

கிதய வலிகளுடன்
சுபாஜினி

மாமன் மாடியின் துயர் மடல்

ஆருயிர் முற்றும் கலந்த மருமகனாகி
 தூரத்தில் இருந்து அன்பீந்தீர்!
 பேரழகும் பெருமையிகு பண்பும் அறிவும்
 பெருகிவர ஒளியீந்தீர்!
 எங்கள் குலத்தின் விளக்காக ஒளியீந்து
 எமக்கெல்லாம் உம் பணியால்
 நிறைவை ஈந்தீர்!
 சொல்லாமல் கொள்ளாமல்
 மின்னாமல் முழங்காமல் வந்த மகழபோல்
 கரம்பட்டு எங்கே போனீர்!
 குலம் விளங்க வந்த தீபமே
 உம் நிறைவு சுமந்து உருகுகிறோம்!
 அன்பு முகம் காணாமல் அலறுகிறோம்!
 உங்கள் நிறைவோடு.....
 என்றும் இங்கு நாம் வாழ்வோம்!
 உங்களது
 உயர்ந்த ஆத்ம சாந்திக்காய்.....
 நாமெல்லாம் மலர் தூவி
 அஞ்சலித்தோம்! அமைதி கொள்க!

பாலசிவகம் சௌதி

எங்கள் பாசமான பெரியப்பாவுக்கு கண்ணீருடன் ஒரு மடல்

ஆன்பு பெரியப்பாவில் ஒடுக்கை பெரியப்பாவில்! உங்கள் பாத்திரத்
எழுத்தில் எழுதியிடவாகினால் ஏன் பெரியப்பா எங்களை பிரதிச்
விசந்திரிசன்...? காப்புகள் உங்களை தீவிரிவில் பார்ச்சவில் முடியா?/
படசாலை விடுமுறை என்றால் உங்கள் தீவிவம் தானின
எங்களுக்கு பிருத்தாவன பூச்சாவனம்
தீவியார் பெரியப்பா உங்களை போல ஆன்பு கூவத்து கண்டிப்பாக எங்களை அவர்ப்பாகவும்
தீவிவாலும் விடுமுறையும் காவங்கள் எவ்வாற் எங்களுக்கு பாதுவானம் தானின?
பெரியப்பா எங்களுக்கு பெரியம்மொயின் ஆன்பையும் சேர்த்து நீங்களை ஜூட்டி வளர்த்தியின்
இப்போ பாதியிலே உங்கள் ஆன்பையும் தீவிரவன் தென்தாக்கு என்கட்டான்.
அவ்வால்கள் பூரிய்கூவ அதை காலம் வாழ்வதீப்பவைகிய.
நீங்களும் பெரியம்மொயும் தீவிரவன் மடியில் நீற்றீதியை நீத்திரை விளக்காப்புகளை
எங்கள் விட்டு பூரியையறையில் காப்புகள் உங்களை தீவிழும் பார்த்து காத்திப்பாற்.
எங்கள் பிருத்திருக்கும்வரை உங்கள் நீலனவக்கிளாடு காப்புகள் வழிக்கொற்.
காப்புகள் கால்வரும் (விளைத்தி, தீவன், பிரகாஷ், ஜாத்தியா)
ஒர்றுமையை உங்கள் தீவ்தியங்களிலாடு வழிக்கொற்.
பெரியப்பா, பெரியம்மா எங்களிலாடு வழிவத்திற்கு மின்னும் பூர்த்து வருபவர்கள்

என்றும் கண்ணீருடன் பாசமான

திலன், அட்சியா

உடன் பிறவூ சீகோதூர்களின் நுயரம்

ஆறாத துயரில் ஆற்றி விட்டு
 மீளாத்துயில் கொண்டாடியா?
 ஏன் இந்தக் காலன் பறிப்பு?
 ஏன் இந்த சோகம் மீண்டும் மீண்டும் எங்கு?
 இனி எவ்வே இந்த ரூஸ் கேட்போம்?
 இனி எவ்வே எவ்வள் அண்ணனை காண்போம்?
 அப்பா இழுந்த எவ்களுக்கு, ஒரு அண்ணனாக இருந்து
 அப்பாவின் கடைசி நேரத்தில் எவ்களுக்கு
 நுண்ணயாக இருந்தீர்களே!
 அதற்குள் காலன் உன்னை அழைத்து விட்டான்?
 மனவாழ்வில் ஜந்து வருடத்தை முடித்து விட்டது விதி.
 பின்பு மிள்ளைகளுடன் வாழ கூட விதி விடவில்லை போலும்
 கதறுகிறோம்..... கதறுகிறோம்
 எவ்களுக்குத் தான் ஈடு செய்ய முடியாத பெரிழ்புக்கள்

பொன்னுத்துறையன் ஹார்ஸ்கன்
 சுக்டர், சென்னை, தாமிழ்நாடு

உன் உயிர்கொடுத்து, என் உயிரில் கலந்த என் அப்பாவே!

அப்பா,அப்பா, அப்பா கேட்கிறதா? என் குருல்
அப்பா எதையெல்லாம் இழக்க கூடாதோ
அதை் எல்லாம் இழந்து வீட்டென் அப்பா மூன்று வயதில் என் அம்மா
ஊட்டிய பால் மணம் மாறுமான்னே என் அம்மாவை இழந்தேன்.
அந்த நாளில் அம்மா நீத்திரையில் இருப்பதாக நீதனத்தேனே.
அம்மா நீதனப்பே கீல்லாமல் १२ வயது வரை
அப்பாவும் அம்மாவுமாக நீங்களே என்னை பிராமித்து வர்த்திர்களே
எனக்கு அம்மா கீல்லையே என்ற சூழல்லை நான் வளரவில்லையே?
கீர்வநும் காலங்கள் என் நீதலைம என்ன அப்பா?
நீங்கள் நீதனத்து பார்க்கவே கீல்லையா?
என்னை நீற்றையவே ஏழாற்று வீட்டார்கள். நான் உங்களால்
ஏழாற்றிப்பட்டேன்,கலங்குத்துறேன், வெதும்புக்குறேன்.

அப்பா இறுதி நாள் (१८.१०.७.०१) நான் வழகம் போலவே எனது
காலைக் கடமைகளை மழுத்துக் கொண்டு பாடசாலைக்கு போகும்
மற்றுப் பார்க்கிடம் சொல்லிவிட்டு போவதற்காக நீத்திரையில் இருந்து
உங்களை எழுப்பேன். நீங்கள் எழுப்பவே கீல்லை. நான்
நீதனத்தேன், நீங்கள் ஆழந்த நீத்திரையில் இருப்பதாக வீட்டுக்கு
மற்றுப் போகுக்கும் பல் தரப்பிடத்திலே நீன்று யன்னலைப்
பார்த்தேன். ஏனென்ற நீங்கள் ஒவ்வொரு நாளும் ஜன்னலை
நீன்று கை அசைப்பிர்களே அன்று ஜன்னல் பக்கழும்
நீங்கள் வறவில்லையே, பஸ்கும் வந்துவிட்டது.
நான் அந்த பயணம் செய்து கொண்ட என்ன அப்பா சீப்பி கீர்ணு
ஆழந்த நீத்திரையில் இருக்கிறாரோ? எழுப்பி கீர்ணு வறவில்லையே
என்று யோசித்துபடிதான் நான் பாடசாலைக்கு போனேன்.
ஆனால் அப்ப தூரியவில்லையே! என் வாழ்க்கை வானத்து
குரியன் கீர்ணு உத்க்கவே கீல்லை என்று. என் தலையில் ஓடு
வற்றும் என்று கனவில் கூட நீதனத்துப் பார்க்கவில்லை.

அப்பா என்னையும் என் தம்பி பிரகாகவேயும் என்ன நீனைவீல்
வீட்டு சென்றிர்கள்?

நீங்கள் கீல்லாமல் நாங்கள் எப்படி அப்பா?

அப்பா நீங்கள் எவ்வளவேர வேதனையோடும் தேவைகளோடும்
வைத்தியசாலையில் வாழ்ந்த காலங்கள் எல்லாம் என் மனத்திரையில்
உங்கள்டத்திலும் என்னை உங்கள் கண்ணுக்குள்ளேயே வைத்திருந்திருக்களே
அப்பா நீங்கள் எனக்கும் தம்பிக்கும் கீன்னொரு அப்பா அம்மாவை
தந்து வீட்டுச் சென்றிர்கள். நாங்கள் அவர்கள் சொல் கேட்டு நுல்ல
பீள்களைகளாக இருந்து நன்றாக கல்வி கற்று

உங்கள் கீல்சீயங்களை நிறைவேற்றுவாம்.

நீங்கள் எங்கள் உய்ரோடு கலந்து எங்களுக்குள்ளே
வாழ்ந்து கொண்டிருப்பிர்கள்

அப்பா மீண்டும் மறு ஜென்மத்தில் நீங்களும் அம்மாவும் நீண்ட ஆயுளோடு
சுந்தோழமாக கீறைந்து நீண்ட காலம் வாழவேண்டும்.

நாங்களை உங்களுக்கு பீள்களைகளாக பிழக்க வேண்டும்.

அப்பா பிறந்த வீட்டில் தந்தையை ஒழுந்தால் கல்வியை ஒழுந்துவிடுவாமா?
தாகைய ஒழுந்தால் சீர்வர்தாயை ஒழுந்து விடுவாமா?

எங்கள் வானத்து சூரியன் சுந்தரன் எங்கே தேழுக்கிறாம்?

தூழுக்கொண்டே இருப்போம். எங்கள் ஏறநுச்சிருக்கும் வகர
எங்கள் அப்பா அம்மாவை ஆ?

என்றும் கண்ணிருடன் அன்பு மகன்
கொதும்

என் சுவாசத்தில் கலந்த என் உயிர் அப்பாவே!

அய்யா நாள் உங்களை நேரிடத்தை விட நீங்கள் என் மீதா உயிரை வைத்து வளர்த்தர்களோ! என்னால் நம்ப முடியவில்லையே நீங்கள் இன்று என்னோடு கிள்ளையென்பதை. அய்யா ஆட்டுய பால் சுவை திகட்ட முன்பே அம்மாவை மிரிந்தேனே. அம்மா ஞாகமே வராயால் அய்யா அம்மாவாக நீங்கள் கிருந்தீர்களோ! என்னுடைய ஒள்பதாவது அகவவயில் உங்களையும் கிழந்து விட்டேனே! நாள் என்ன யாவும் செய்தேன் அய்யா!

அய்யா ஏதோ ஒரு விதத்தில் நாள் அதிஸ்டமானவள். ஏனெனில் என்னை வற்றவறுக்கத் அம்மா உருவில் என்னை பாசத்தோடும் அன்போடும் யார்த்து கொள்வதற்கு இன்னோடு அய்யா அம்மா நீங்கள் தந்திருக்கிறீர்கள், அல்லவா? நாறும் அன்னாவும் அவர்களோடு நல்ல பிள்ளைகளாக கிருந்து, நல்றாக யட்டது, உங்களது கில்சியங்களை நிறைவேற்றுவோம்.

எங்கள் அய்யா மகன் பந்தத்தை வார்த்தைகளால் ஏழுதிவிட்டுமுடியா? அடுத்த ஜென்மத்திலாவது உங்களுடனும் அம்மாவுடனும் நீண்ட காலம் நாறும் அன்னாவும் சுந்தோறுமாக வாழுவேன்றும் என்று கிறைவளிடம் வேண்டுகிறேன்.

என்றும் கண்ணீருடன் அங்கு மகன்
பிரகாஸ்

பிரான்ஸ் மாதகல் நலன்புரிச் சங்கத்தின் . கிறங்கல் செய்தி

ஓவ்வொரு மனிதனுக்கும் இரண்டு உலகங்கள், ஏற்கனவே படைக்கப்பட்ட உலகம், அது பொது உலகம். அவனவன் படைத்துக்கொள்கிற உலகம், அது தனி உலகம். வாயு மண்டலம் சூழ்ந்து விட்டால் புற உலகம் பொருளற்றாகி விடும். பாச மண்டலம் சூழ்ந்திராவிட்டால் அக உலகம் அர்த்தமற்றாகி விடும். எங்கள் அக உலகத்தில், உள்ளத்தின் சூழ்ந்தில் இருந்து வரும் இனிய சொற்களாலும் சற்றும் மிகை இல்லாத சகோதர நேசத்தாலும், எங்கள் நெருஞ்சங்களில் மழைபோல் விழுந்து, பனிபோல் படர்ந்து, மலராய் மலர்ந்தவன் பாசத்துக்குரிய நன்பன் இந்திரகுமார்.

இழுக்கம்-உண்மை-உழைப்பு உள்ளவன், பொறுமை-தீற்மை-கருணை கொண்டவன் பதறாத பரபரப்போடும்-சுதிமாராத சுருசுறுப்போடும். ஓவ்வொரு கணமும் உற்சாகத்துடனும் எம்மைச் சுற்றி வந்தவன். அவன் எல்லோரையும் கவர்ந்திடும் ஒரு புன்சிரிப்பாளன். அந்தச் சிரிப்பு அவன் உள்ளே எரிகிற விளக்கின் வெளியே அடிக்கிற வெளிச்சம்.....

அந்தச் சிரிப்பே அவன் நெருஞ்சைத் தீற்ந்து காட்டும் கண்ணாடி.....

அவனைப் போலவே அவன் வாழ்ந்த வீடும், அது வெறும் அஸ்திவாரக்கற்களால் நிற்கவில்லை. கருணையால் நிற்பதாகவே நினைத்துக்கொள்வோம்.....

உயிரைச் சுத்திகரிக்கும் ஆயதம் அன்பு தான் என்பதை அறிந்தவன். ஆனால் எந்த விடயத்திலும் செம்மை கண்டபோன். செம்மை கண்டபோதெல்லாம் பொங்கி வழிவதும் சிறுமை கண்டபோதெல்லாம் பொங்கி வழிவதுமே அவன் குணங்கள். அதைவிட அவனுள் நாம் கண்டு வியந்தது அவனுள் கணலும் அக்கினி தோற்றுப் போவதற்காகவே காற்றோடு யுத்தம் செய்யும் மெழுகுவர்த்தியின் நெருப்பால் அது. அது ஒரு நீல நெருப்பு.

புன்னைக்கையை, கண்ணீரை, சோகங்களை, உடல்வலிகளோடு கடந்து போன நேற்றுக்களை, நம்பிக்கைகளை நாற்றாய்ப் போட்ட நாட்களையெல்லாம் தனக்குள் பெற்றோலாய் ஊற்றிக்கொண்டு மனித நேசத்தீற்காய்ப் பிரகாசித்து எரிந்த மங்காத நெருப்பு அவன். மூள்ளில் நடந்து கென்று பூப்பறிக்கும் சம்பவம் தான் வாழ்க்கை என்பது அதில் மூள்ளை மற பூவை நினை! என்ற நம்பிக்கையை

வாழ்க்கைப்படுத்தியவன் இந்திரகுமார். இரண்டு கைக்குழுந்தைகளை விட்டுவிட்டு மனைவி இறந்தபோதும் சரி. அதே காலப்பகுதியில் தீராத நோயில்தான் அவதியுற்றபோதும் சரி, இழப்பின் சோகம் இருந்தது. ஆனால் அவன் இழுந்து போய் விடவில்லை. முகத்தில் தளர்ச்சி இருந்தது -

ஆனால் அவன் தளர்ந்துபோய்விடவில்லை.

மரணம் எப்படி நிலமோ-வாழ்க்கை மிச்சம் இருக்கிறது என்பதும் நிலம்தானே? பாசம் உண்மைதான். நேசம் உண்மைதான். இழப்பும் உண்மைதான். ஆனால் எந்த மரணமும் அஸ்தமனம் அல்ல. எனவே தன் செல்வங்களை வளர்த்து ஆளாக்கத் தானே தாயும் தந்தையுமானான். இதற்கெல்லாம் மூலம் அவனுள் எரிகின்ற அணையாத அக்னி. அசல் நெருப்பு என்றும் அணைவதில்லை.

மரணக்காளரில் கூட உண்மைதான்

17.10.2013 எங்கள் நெருஞ்சில் நெருப்பானான் எங்கள் நண்பன்.....

தான் உதிரும் முதல் நிமிடம் வரைக்கும் இந்த பிரபஞ்சத்தின் சந்தோஷத்தை மட்டுமே காற்றோடு பேசிக் கொண்டிருக்கும் தென்னங்கீர்றைப் போல நண்பர்களுடன் பேசி விட்டுப்படுத்தவன்..... மறுநாள் காலை, சூரியன் உதித்தான். உலகை ஓளி ஏற்ற இந்திரி ஓளியானான். எங்கள் உள்ளத்தில் இந்தப் பாச மண்டலத்தை ஓளியேற்ற எங்கள் பிரான்ஸ் மாதகல் நலன்புரி சங்கத்தை உருவாக்க பக்க பலமாய் நின்றவனும், எமது சிறார்களுக்கு இந்திரிமாமாவாய் தமிழ்ப்பாடசாலை நடத்தியவனும் இன்று எம்மிடையே இல்லை. அவன் ஆக்மா சாந்திக்காய் பிரார்த்திப்போம்.

ஓம் சாந்திஓம் சாந்தி! ஓம் சாந்தி!!!

கந்தசத்தி கவசம்

காப்பு

சீமர் இடர் தூ சீமரம் பரிஞ்ச
குமரன் ஆழ நெஞ்செ நறி.

நேரிலக டிவண்மா

துநிப்போர்க்கு வல்லினை போந் துள்பய போம் நநந்சிற்
பதிப்போர்க்குச் செல்வம் பலித்துக்
கதித்து (து) ஓங்கும் நிழஷடயாஸ் கைகளும்
நிமலா அருள்கந்தர் சவ்யக் கவசம் துண.

சஷ்டியை நோக்கச் சரவணை பவனார்
சிஷ்டருக் குதவும் சொக்கதிர் வேலோன்
பாதம் கிரண்மிள் பன்மணிச் சதங்கை
கீதம் பாடக் கிணர்கிணி யாட
மையல் நடனஞ்சு செயும் மயில்வா கனனார்
கையில் வேலாலெனக் காக்க வென்று வந்தது.
வரவர வேலாயுதனார் வருக
வருக வருக மயிலோன் வருக
திந்திரன் முதலா எண்டிசை போற்ற
மந்திர வடிவேல் வருக வருக
வாசவன் மருகா வருக வருக
நேசக் குறமகள் நினெனவோன் வருக
ஆறுமுகம் படைத்த ஜயா வருக
நீரிமே வேலவன் நித்தம் வருக
சிரகிரி வேலவன் சீக்கிரம் வருக
சரவண பவனார் சடுதியில் வருக
ரஹண பவச ரரரர ரரர
ரிஹண பவச ரிரிரிரி ரிரிரி
விணைப சரவண வீரா நுமோநம
நிபவ சரவண நிறநிற நிறென
வசர வணபவ வருக வருக
அசரர் குடிகெடுத்த ஜயா வருக
என்னை ஆளம் கிளையோன் கையில்

பன்னிரண்டாயுதம் பாசாங் குசமும
 பரந்த விழிகள் பன்னிரண் டிலங்க
 விரைந்தெனக் காக்க வேலோன் வருக
 ஜயுங் கிலியும் அடைவுடன் சௌவும்
 உய்யொளி சௌவும் உயிரையுங்கிலியும்
 கிலியும் சௌவும் கீளராளி யையும்
 நிலைபெற் றென்முன் நித்தமும் ஒளிரும்
 சண்முகன் தீயும் தனியொளி யொவ்வும்
 குண்டிலி யாம் கிவ குகன் தினாம் வருக
 ஆறுமுகமும் அணிமுடி ஆறும்
 நீறிடு நெற்றியும் நீண்ட புருவமும்
 பன்னிரு கண்ணும் பவளச் செவ் வாயும்
 நன்னெறி நெற்றியில் நவமணிச் சுட்டியும்
 ஏராறு செவியில் கிலகு குண்டலமும்
 ஆறிரு திண்புயத் தழகிய மார்பில்
 பல்பு ஷண்மும் பதக்கமும் தரித்து
 நன்மணி புண்ட நவரத்ன மாலையும்
 முப்பரி நூலும் முத்தணி மார்பும்
 செப்பழ குடைய திருவயி ருந்தியும்
 துவண்ட மருங்கிள் சுடராளிப்பட்டும்
 நவரத்தினம் பதித்த நற் சீராவும்
 இருதொடை யழகும் கிணைமுழந் தாஞும்
 திருவடி யதனில் சிலம்பொலி முழங்க
 செக்கண செக்கண செக்கண செக்கண
 மொகமொக மொகமொக மொகமொக மொகண
 நகநக நகநக நகநக நககென
 டிகுகுண டிகுடிகு டிகுகுண டிகுண
 ரரரர ரரரர ரரரர ரரர
 ரிரிரிரி ரிரிரிரி ரிரிரி ரிரிரி
 டேடே டேடே டேடே டேடே
 டகுடகு டிகுடிகு டங்கு டிங்குகு
 விந்து விந்து மயிலோன் விந்து
 முந்து முந்து முருகவேள் முந்து
 என்றென யாளும் ஏரகச் செல்வ
 மைந்தன் வேண்டும் வரமகிழ்ந் துதவும்
 லாலா லாலா லாலா வேசமும்

லீலா லீலா விநோத னென்று
 உன் திருவுடைய உறுதியென்றென்னும்
 என்தகை வைத்துன் இனையை காக்க
 என்னுயிர்க் குயிராம் இறைவன் காக்க
 பன்னிரு விழியால் பாலனைக் காக்க
 அடியேன் வதனம் அழகுவேல் காக்க
 பொடிபுனை நெற்றியைப் புனிதவேல் காக்க
 கதிர்வேல் இரண்டும் கண்ணினைக் காக்க
 விழிசெவி இரண்டும் வேலவர் காக்க
 நாசிக் ஸிரண்டும் நல்வேல் காக்க
 பேசிய வாய்தனைப் பெருவேல் காக்க
 செப்பிய நாலைச் செவவேல் காக்க
 கன்னமிரண்டும் கதிர்வேல் காக்க
 என்னிளங் கழுத்தை இனியவேல் காக்க
 மார்ஷை ரத்ன வழவேல் காக்க
 சேரிள முலைமார் திருவேல் காக்க
 வழவே விருதோள் வளம்பெறக் காக்க
 பிடரிக் ஸிரண்டும் பெருவேல் காக்க
 அழகுடன் முதகை அருள்வேல் காக்க
 பழுபதி னாறும் பருவேல் காக்க
 வெற்றிவேல் வயிற்றை விளங்கவே காக்க
 சீற்றிடை அழகுறச் செவவேல் காக்க
 நாண்னாங் கயிற்றை நல்வேல் காக்க
 ஒடுண்பெண் குறிக்களை அயில்வேல் காக்க
 பிட்ட மிரண்டும் பெருவேல் காக்க
 வட்டக் குத்தை வழவேல் காக்க
 பலைந்தொடை யிரண்டும் பருவேல் காக்க
 கணைக்கால் முழந்தாள் கதிர்வேல் காக்க
 ஜவிரல் அடியினை அருள்வேல் காக்க
 யைக ஸிரண்டும் கருணைவேல் காக்க
 முன்கையிரண்டும் முரண்வேல் காக்க
 பின்கை யிரண்டும் பின்னவள் இருக்க
 நாவிற் சரஸ்வதி நற்றுணையாக
 நாவிற் கமலம் நல்வேல் காக்க
 முப்பால் நாழியை முனைவேல் காக்க

எப்பொழுதும் எனை எதிரவேல் காக்க
 அடியேன் வதனம் அணசவுள் நேரம்
 கடுகவே வந்து கனகவேல் காக்க
 வரும் பகல் தன்னில் வச்சிரவேல் காக்க
 அரையிருள் தன்னில் அணையவேல் காக்க
 ஏமத்திற் சாமத்தில் எதிரவேல் காக்க
 தாமதம் நீக்கிச் சதுரவேல் காக்க
 காக்க காக்க கனகவேல் காக்க
 நோக்க நோக்க நொழியில் நோக்க
 தாக்கத் தாக்கத் தடையறத் தாக்க
 பார்க்கப் பார்க்கப் பாவம் பொழிட
 பில்லி சூனியம் பெரும்பகை அகல
 வல்ல பூதம் வலாஷ்டிகப் பேய்கள்
 அல்லற் படுத்தும் அடங்கா முனியும்
 பிள்ளைகள் தின்னும் பழக்கடை முடியும்
 கொள்ளிவாய்ப் பேய்களும் குற்றைப் பேய்களும்
 பெற்றகளைத் தொடரும் பிரமராட் சதரும்
 அடியனைக் கண்டால் அலறிக் கலங்கிட
 தீரிசி காட்டேரி இத்துனப் சேஷனயும்
 எல்லிலும் இருட்டிலும் எதிர்ப்படும் மன்னரும்
 கணபூசை கொள்ளும் காளியோ டனைவரும்
 விட்டாங் காரரும் மிகுபல பேய்களும்
 தண்டியக் காரரும் சண்டாளர்களும்
 என்பெயர் சொல்லவும் இதிவிழுந் தோடிட
 ஆனை யடியினில் அரும்பா வைகளும்
 பூனை மயிரும் பிள்ளைக ளன்பும்
 நகமும் மயிரும் நீண்முடி மண்டையும்
 பாவைகளுடனே பலகல சத்துடன்
 மனையிற் புதைத்த வஞ்சலை தனையும்
 ஒட்டியப் செருக்கும் பாதையுடன்
 காசும் பணமும் காவுடன் சோறும்
 ஓதும் அஞ்சனமும் ஒரு வழிப் போக்கும்
 அடியனைக் கண்டால் அலைந்து குலைந்திட
 மாற்றார் வஞ்சகர் வந்து வணாங்கிட
 காலதூதா ளைனைக் கண்டாற் கலங்கிட
 அஞ்சி நடுங்கிட அரண்டு புரண்டிட

வாய்விட்டலறி மதிகெட் போடப்
 பழினில் முட்டப் பாசக் கயிற்றால்
 கட்டுடன் அங்கம் கதறிடக் கட்டு
 கட்டி யுருட்டு கால்கை முறியக்
 கட்டு கட்டு கதறிடக் கட்டு
 முட்டு முட்டு விழிகள் பிதுங்கிட
 செக்கு செக்கு செதில் செதிலாக
 சொக்கு சொக்கு சூரப்பனகச் சொக்கு
 குத்து குத்து கூர்வடிவேலால்
 பற்று பற்று பகலளவன் தணைலரி
 தணைலரி தணைலரி தணைலது வாக
 விடுவிடு வேலை வெருண்டது வோடப்
 புலியும் நரியும் புன்னரி நாயும்
 எலியும் கராடியும் இனித் தொடர்ந்தோடத்
 தேஞும் பாம்பும் செய்யான் பூரான்
 கழிவிட விழங்கள் எளிதுடன் இறங்க
 ஒளிப்புஞ் சுஞக்கும் ஒரு தலை நோயும்
 வாதஞ் சயித்தியம் வலிப்புப் பித்தம்
 சூலைலசயாங் குன்மம் சொக்குச் சிரங்கு
 குடைச்சல் சிலந்தி குடல்விப் பிரிதி
 பக்கப் பிளவை படர்தொடை வாழை
 கடுவன் படுவன் கைத்தாள் சிலந்தி
 பற்குத் தரவணை பருஷிரை யாப்பும்
 எல்லாப் பிணையும் என்றனைக் கண்டால்
 நில்லாதோட நீயெனாக் கருள்வாய்
 ஈரேழ் உலகமும் எனக்குற வாக
 ஆனநும் பெண்நும் அனைவரும் எனக்கா
 மண்ணா ஓரச்சரும் மகிழ்ந்துற வாகவும்
 உன்னைத் துநிக்க உன்திரு நாமம்
 சரவண பவனே சைலைளி பவனே
 திரிபுர பவனே திகிலழாளி பவனே!
 பரிபுர பவனே! பவமொழி பவனே!
 அரிதிரு மருகா அமரா பதியைத்
 காத்துத் தேவர்கள் கடுஞ்சிறை விடுத்தாய்!
 கந்தா குகனே கதிர்வேலவனே!

கார்த்திகை மைந்தா கடம்பா கடம்பனை
 இடும்பனை யழித்த இனியவேல் முருகா!
 தண்ணோ சலனே சங்கரன் புதல்வா!
 கதிர்காமத்துறை கதிர்வேல் முருகா
 பழனிப் பதிவாழ் பால குமரா
 ஆவினான் குஷவாழ் அழுகியவேலா
 செந்தில்மா மலையுறும் சொங்கல்வ ராய!
 சமரா புரிவாழ் சண்முகத் தரசே
 காரார் குழலாள் கலைமகள் நன்றாய்
 என்னாவிருக்க யானுணைப்பாட
 எனைத் தொடர்ந்திருக்கும் எந்தை முரகனைப்
 பாடனேன் ஆடனேன் பரவசமாக
 ஆடனேன் நாடனேன் ஆவின்ன பூதியை
 நேசமுடன் யான் நெற்றியில் அணியப்
 பாச வினைகள் பற்றது நீங்கி
 உன்பதம் பெறவே உன்னருளாக
 அன்புடன் கிரட்சி அன்னமுஞ் சொன்னமும்
 மெத்த மெத்தாக வேலாயுதனார்
 சித்தியெற் றடியேன் சிறப்புடன் வாழ்க!
 வாழ்க வாழ்க மயிலோன் வாழ்க!
 வாழ்க வாழ்க வடிவேல் வாழ்க!
 வாழ்க வாழ்க மலைக்குரு வாழ்க!
 வாழ்க வாழ்க மலைக்குற மகஞ்டன்!
 வாழ்க வாழ்க வாரணத்துவசம்
 வாழ்க வாழ்க எம் வறுமைகள் நீங்க
 எத்தனை குறைகள் எத்தனை பிழைகள்
 எத்தனை யடியேன் எத்தனை செயினும்
 பெற்றவன் நீகுரு பொறுப்ப துஞ்கடன்
 பெற்றவள் குறமகள் பெற்றவ ளாமே
 பிள்ளையென் றன்பாய்ப் பிரிய மனித்து
 மைந்தனைன் மீதுன் மனமகிழ்ந் தருளித்
 தஞ்சமென் றடியார் தழைத்திட அருள் செய்
 கந்தர் சஷ்டி கவசம் விரும்பிய
 பாலன் தேவ ராயன் பகர்ந்ததைக
 காலையில் மாலையில் கருத்துடன் நாளும்
 ஆசா ரத்துடன் அங்கம் துலக்கி

நேசமுடன் ஒரு நினைவது வாகிக்
 கந்தர் சஷ்டி கவசம் இதனைச்
 சிந்தனை கலங்காது தியானிப் பவர்கள்
 ஒரு நாள் முப்பத் தாறுருக் கொண்டு
 ஓதியே செபித்து உகந்து நீ றணிய
 அடதிக் குள்ளோர் அடங்கலும் வசமாய்த்
 திசைமன்ன ரெண்மர் சேர்ந்தங்கு அருளுவர்
 மாற்றல் ரெல்லாம் வந்து வணங்குவர்
 நவகோள் மகிழ்ந்து நன்மை யளித்திடும்
 நவமத ணனவும் நல்லெழில் பெறுவர்
 எந்த நாளும் ஈரெட்டாய் வாழ்வர்
 கந்தர்கை வேலாஸ் கவசத் தடியை
 விழியாய்க் காண மெய்யாய் விளங்கும்
 விழியாற் காண வெருண்டிடும் பேய்கள்
 பொல்லாதவரைப் பொடி பொடி யாக்கும்
 நல்லோர் நினைவில் நடனம் புரியும்
 சாவ சத்துரு சங்காரத்தடி
 அறிந்தன துள்ளம் அஷ்டலட்சமிகளில்
 வீரலட்சமிக்கு விருந்துணவாகச்
 சூரபத் மாவைத் துணித்தகை யதனால்
 ஞீருபத் தேழ்வர்க்கு உவந்தமு தளித்த
 சூரபரன் பழனிக் குன்றினி விருக்கும்
 சின்னக் குழந்தை சேவடி போற்றி
 எனைத்துநேர்த்தாட்கொள என்றன துள்ளம்
 மேவிய வழவறும் வேலவா போற்றி
 தேவர்கள் சேனா புதியே போற்றி
 சூறமகள் மனமகிழ் கோவே போற்றி
 திறமிகு திவ்விய தேகா போற்றி
 கிடேம்பாயுதனே கிடேம்பா போற்றி
 கடம்பா போற்றி கந்தா போற்றி
 வெட்சி புணையும் வேலே போற்றி
 உயர்கிரி கணக சபைக்கோ ரரசே
 மயில்நட மிடுவோய் மலரடி சரணம்
 சரணம் சரணம் சரணம் பவ ஓம்
 சரணம் சரணம் சரணம் முகா சரணம்

கந்தசஷ்டி கவசம் முற்றிருவு.

கன்னோர் சிஞ்சல்

நறப்பு

14

-

06

-

1966

நறப்பு

17

-

10

-

2013

மாதுகல்லூப் பிறப்பிடமாகவும், பிரான்சை வசிப்பிடமாகவும் எகாண்ட

அமரர் சுய்மிரமணியம் நெந்திரகுமார்

இங்ஙாத ஒளிச்சட்டராம் ஒளிர்ந்திட்ட எம்
நோனதீயம் ஒளியிழந்து போனதுவோ?

காஸ்ளாயில்லா உள்ளூரையும்
கயடயில்லா உம் வாழியும்
வென்மறைாம் புன்சிரியும்
காஸ்பதைப்போ தினியும்
கம்பீர நடையொக்கே கனிவூம் கருணையும்
கலந்து நின்ற பார்வையைக்கே
ஆழுதல் கூற எமக்கு பாரோ
எம் சுந்தன வதன்றலை சாவதூன் சரிந்ததுவோ?

ஓம் சாந்தி! சாந்தி!! சாந்தி!!!

அன்னாரின் மலைவிளால் துப்பாற்றிருக்கும் அவரின் குறுப்பத்தினாகக்கு
எழு நிலையத்தின் சார்யாக ஆஸ்தந் உள்ளுகாபாங்கலைத் தெரிவிய்பதோடு
அன்னாரது ஆத்மா சாந்தியை யாறு பிரார்த்தனை ஸம்ஹின்திராம்.

வில்வஹா,
மாதுகல்.

பிரவாஸ் துயகுறைம்
கலைமகள் சனசமுகநிலையம்.

தெம் பிரின்ட்பிரை. 717, தெலுங்கா, பாதுகாமல், T.P. : 077 2506254

“பனிவ உடையவன் தின் சொல்ள் ஆதால்
சூருவரிற்கு அனி அங்ல மற்று பிற”

நண்றி நவில்கின்றோம்

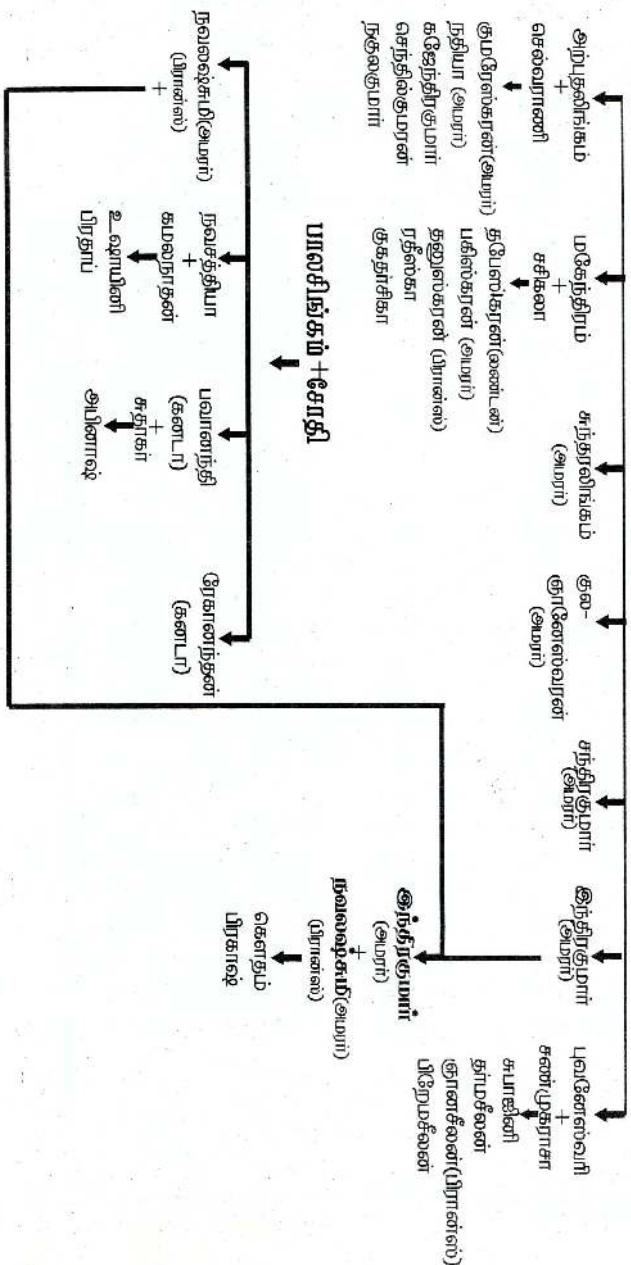
எமது குடும்பத்தலைவராக வாழ்ந்து எம் எல்லோன்றியும் நல்ல வழிப்படுத்தி நாடு போற்ற வாழ வழி செய்து இன்று பிரிவு எனும் கண்ணரீ கடலில் ஆழ்த்திவிட்டு 17.10.2013 அன்று மீளாத்துயில் கொண்ட எங்கள் குலதெய்வம் அமரர் சுப்பிரதமணியம் இந்திரகுமார் அவர்கள் சிவபதமணடந்த செய்தி கேட்டு சகல உதவிகளையும் வழங்கிய உற்றார். உறவினர், நண்பர்கள், மற்றும் அன்னாரின் துயரச் செய்தி கேட்டு தொலைபேசி மூலமாகவும், சமூகவலைத்தளாங்கள் மூலமாகவும் அனுதாபச் செய்திகளை வெளியிட்டவர்களுக்கும் கண்ணரீ அஞ்சலிகள் வெளியிட்டவர்களுக்கும், இரங்கல் கூட்டம் நடாத்திய நண்பர்களுக்கும் பல வழிகளிலும் உதவிகளை செய்து தந்தவர்களுக்கும், ஈமக்கிரியைகளிலும் அந்தியேட்டி கிரியைகளில் பங்குபற்றியவர்களுக்கும் நினைவு மலரை வெளியிட உதவிய அன்பர்களுக்கும் இந்நாலை அச்சிட்டு தந்த கவிதரன், வழக்கம்பறர அச்சகத்தினருக்கும் எமது நன்றிகளை தெரிவித்து கொள்கின்றோம்.

இங்குனாம்
குடும்பத்தினர்

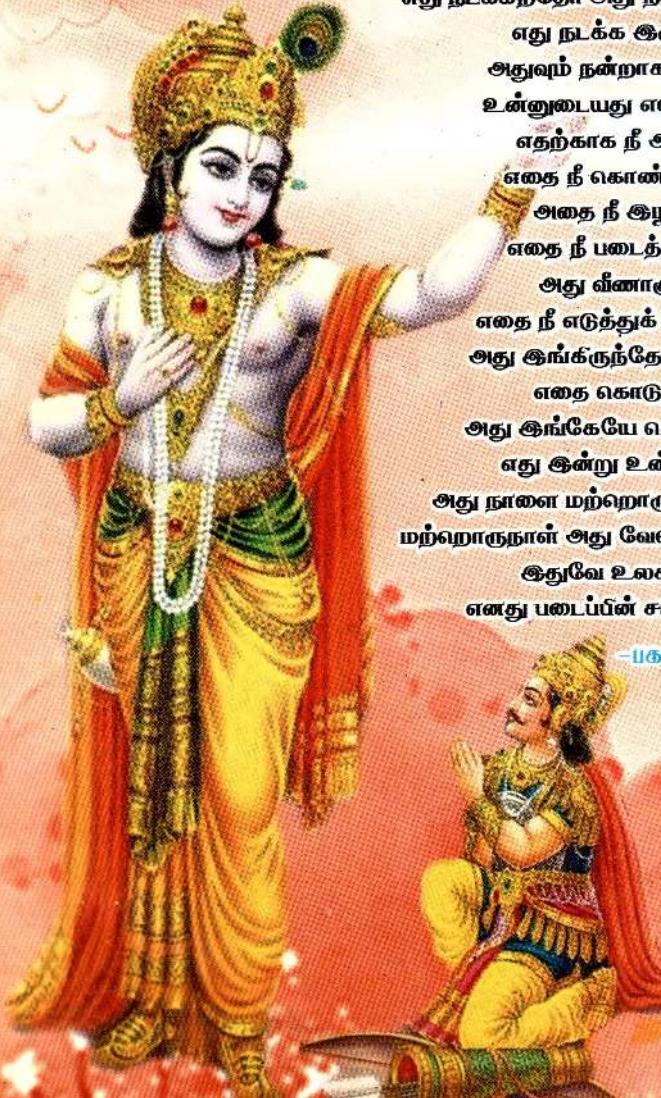

வார்ச வீட்டு-சம்

கர்ப்பிரயணியங்+சுப்பில்வதி

கிருஷ்ண

எது நடந்ததோ அது நன்றாகவே நடந்தது.
 எது நடக்கிறதோ அது நன்றாகவே நடக்கிறது.
 எது நடக்க ஒருக்கிறதோ
 அதுவும் நன்றாகவே நடக்கும்.
 உன்னுடையது எதை ஒழந்தாய்
 எதற்காக நீ அழகிறாய்?
 எதை நீ கொண்டு வந்தாப்?
 அதை நீ ஒழிப்பதற்கு.
 எதை நீ படைத்திருக்கிறாய்
 அது யினாகுவதற்கு.
 எதை நீ எடுத்துக் கொண்டாயோ
 எது ஒருக்குந்தே எடுக்கப்பட்டது.
 எதை கொடுத்தாயோ
 அது ஒன்கேயே கொடுக்கப்பட்டது.
 எது ஒன்று உன்னுடையதோ
 அது நானை மற்றொருவருடையதாகிறது.
 மற்றொருநாள் அது வேறுமாறுவருடையதாகும்.
 அதுவே உலக நியதியும்,
 எனது படைப்பின் சாராம்சமுமாகும்.

-பகவான் மீங் கிருஷ்ண-